

ALKOTÓHÉT BME 2011-BUDAPEST 100 BUDAPEST, V. ker. Veres Pálné 28

10 alkotócsoport:

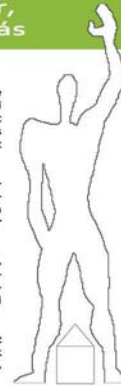
Farkas Zsófia, Somlai Anikó, Balogh Gergely, Horváth Sándor, Lassu Péter, Szabó Zoltán, Szigetfü István, Toma Tibor Tamás

Budapest 100 - 100 éves épületek ünnepe. Ez az életkor már önmagában egyfajta értéket feltételez. De vajon mi lehet az az erény egy száz éves épületben (vagy bármilyen épületben), amit védeni - ünnepelni érdemes? Egyrészt nyilván fontos a megépített örökségünk, tehát a ház, a fizikailag létező. De egy épület megítélése, kontextusa jóval bonyolultabb, minthogy erre szűkítsük gondolkodásunkat. A materiális dolgok mellett egy másik fontos aspektus az emberi tényező. Az ember, aki az épületet alkotta, aki lakott vagy lakik benne.

Veres Pálné utca 28 - egy idén 100 éves ház. Hogyan lehet, hogyan szabad hozzányúlni úgy, hogy értékesebb, jobb legyen? Az épülettel foglalkozunk, vagy az emberekkel? Építünk vagy bontunk valamit, netán szervezzük és kezdeményezzük? Egy lakóépület esetében adekvátnek tűnik, hogy a lakóközösségre koncentráljunk. Ha azt mondjuk, hogy az ember, az élet, a közösségi élet a lényeg, akkor az épület csak díszlet, háttér.

Ötleteink lényege, hogy helyet és alkalmat adjon a párbeszédre, hogy egy olyan interakciót indítsunk el, ami a lakók kapcsolatát erősíti, a közösségi életet élénkíti. Ezek az ötletek néhol bohókásak, néhol provokáltak, de céljuk valójában annyi, hogy egy kezdő lökést, egy impulzust adjanak, vagy hogy épp kérdéseket tegyenek fel. Ismerjük-e szomszédunkat? Figyelünk-e a másokra? Van-e, vagy lehet-e közösségi erő a lakók között?

Az épület minderre lehetőséget ad. Talán ez az az érték, ami különlegessé teszi a régi idők házeit - hisz más volt a szemléletmód. Van tér találkozni, van lehetőség ismerkedni és figyelni a másokra. De ez csak egy esély. A lakók aktív részvétele alapvető. Mi az ötleteinkkel és ezzel a programmal szeretnénk jelezni, hogy érték az épület is, de nélkülük az sem ér semmit. Innentől kezdve a lakókon múlik minden!

Üzenő fal

A mai fátalság egyik fő találkozási felülete az Internet. Lehetőség van üzeni ismerősöknek, az éterbe kiáltani örömeinket, vagy köszöneti ismerőseinket egy-egy ünnep alkalmával.

Miért ne lehetne valami hasonlót a házban belül is megvalósítani? Egy jól látható helyen kivetíteni, hogy aznap épp kinek van névnapja, vagy születésnapja, vagy hogy milyen világnap van aznap. Akár a lakók is írhatnának ide üzeneteket, amit a közösségnek szólnak. Egy olyan új felülete lehet ez a lakóközösségi életnek, ami a mai közösségi portálok előnyeit megtartja, de mégis személyes marad.

Közposta

Postaládája mindenkinek van, s mindenki egyedül rendezi ott a dolgát. Holott ez is egy lehetséges felület arra, hogy a ház lakói összefussanak, egy-ütt bontsák fel leveleiket, s közben szóba elegyedjenek.

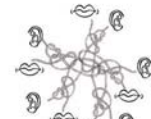

Az ötletünk ennél fogva a hely mellett a használat idejét is összehúrná. A postaládákat rejtő társasházi szekrény egy előre meghatározott időben nyílna, így akkor megjelenne a ház apraja-nagyja. Ez egy remek alkalom arra, hogy a lakók beszélgessenek vagy összemosolyogjanak azokkal is, akikkel amúgy ritkán futnak össze. Az idősebbek a fiatal szomszédokat kérhetnék meg segísége, így ezzel is kialakulhat egyfajta kapcsolat.

Pletykafon

A belvárosi gangos házakról gyakran az a romantikus elképzelés él az emberekben, hogy a folyosókon zajlik a közösségi élet, hasonlóan a falvak utcáihoz, a padon üldögélőkhöz bármikor odaléphetnek a szomszédok egy baráti csevejre.

Nyilván ez egy teljesen más helyzet, de miért ne lehetne itt is megtalálni a módját annak, hogy emberek leüljenek beszélgetni, pletykálkodni. Egy játék jó kereteket adhat ennek. Bohókás javaslatunk, egy csőrendszer, egy óriási társasházi telefonhálózat, ami egy központi agyba kapcsolódik, mely véletlenszerűen változtatja a beszélő feleket, akiknek céljuk, hogy kitalálják, épp kivel is beszélnek. A játék igazi győztese a lakóközösség.

